

143 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 5.II 1854
HUB, JVS handskriftssamling

Borgå den 5 Febr. 1854.

Älskade Maken min!

Tack för Dina snälla bref af den 31 Jan(uari) och den 2 dennes, det förra på Fredrikshamn det senare på Lovisa. Här mötte mig brevet af 10 den 26:e Jan(uari), som jag väntade i Wiborg.

Gud vare lof! att I alla ären friska. I morgon hoppas jag vara hos Er litet senare än dessa rader. Skulle jag dröja till Tisdagen, så haf ingen oro för mig; och tro, att min längtan till Dig och hemmet är stor. I går afton var jag hos Runeberg jemte Fredrik och Pacius och hade der senaste helsningar från Er.

Kyss barnen alla. – Tusen kyssar till Dig. Din egen trogne Make

Snellman

20

144 C. H. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 18.IV
1854
HUB, JVS handskriftssamling

Palo d 18 Aprill 1854.

Min Kära Son!

Tid efter annan hafva vi denna vinter hafvit hälsningar ifrån hvarandra genom resande Wänner och G. L. alltid fägnese. 30

Med vår Ingmans återkomst blef hoppet at få se Dig hos oss slut, alt sedan är jag mera ledsen än vanligt, och saknar det kära umgänget jag hade förlidet år denna tid Barnen, Barnen och Janette, lämnade så djupt intryck: jag afvundas den Morfar som altid får träffa dem. Ni äro alla uti ett kärt minne; och åtancken är mit tidsfördrif, mera värdt än Edra Soireer i Helsingfors.

Denna vinter hafver jag lefvat ett sorgfritt lif som jag tackar Gud och Dig före, så at jag kunnat röra mig – hvart jag velat: uti 3 veckors tid var jag i N(y)Carleby, och träffade J. W. Gson på retour ifrån Assurens 40 Mötet; Jag kunde omöijeligen då följa med, men låfvade at besöka dem i sommar om Gud vill.

Min hälsa är som vanligt, småningom aftagande krafter, men bröstet i bättre stånd än i förleden Vår i Helsingforss Mammans deremot är mycket skralt, men torde ännu hafva öfvergång i år. Anna och Otto med barnen må väl; 2:ne Gässar gå i Stor Scholen den 3:die hos Demoiselle Runeberg. Sjednaste års Sågningen är osåld; jag tröstar at afnemare komma: ty detta blifver icke Blokad krig, skulle man tro,

Nu ville jag bo uti Edert förra Lusthus på Berget: Hvad månne blifva af detta barnet? förledne sommar hade ni döds musik med Klockor, i 50 År med Canoner: Jag tror det geller Kronstdt och Petersburg. Herrans hand är i Spelet: det geller måhända hela Europa hvad det hinner.

Wi hafva Tidningar med Otto ensamt, men 2:ne poster felas för mig; jag är orolig. Feodalismens upkomst och fortgång, samt Bounaparts historie på Engelska, är den enda Lectur jag hafvit at tillgå; men skrifvit en hel Theosofisk Tellurisk Antropologisk Theologi eller dit åt;

fortsättning till Härmä Chatekesen; men Schelling är död, och Atterbom långt borta. sednast har jag kolfvat c. ven Granfeldts Disputation; Mannen i all ära, men Professjonen, oChristlig; men icke så rasande Hednisk som den andre Nya Professorns producter till Allmänheten: Gud bevare den ifrån sådan Dramatisk Literatur; äfven som deras Lärare. August ifrån Birkala skall i medio Majj resa Norrut med sin Fru, äfven at prof prædika; då hade jag trefligt rese sällskap, om icke kalla Nordkiga vindar inträffa den tiden.

Albert stackare var hem till Påsk, och vandrade åter till Keppos i dag. En Flikka har wi till piga.

Svårt är redan med öfverfarten och endast drifvorne återstå.

Kär hälsning till Morfar och Flickorne Calle och Barnen, och Din goda Janette med sin Lilla, jemte tillönskan af den Högstes Nåd och beskydd Din huldade Fader

C. H. S:n

P. S. Jag önska at skrifva små bref åt Barnen, men det kan svårligen mera ske med penna,

P. S. i hast

Jag önskade nog M(in) Älskade J(anne) at gifva Dig begrep om mit Opus; men det blifver omöjeligt: det vore det samma som at vilja bevisa ekler förklara för Fisken huru Fogeln flyger. Elementerne måste först vara bekante. Jag försäkrar det är inga hugskott det hafver sin rot, i min Faders Skrift Skolor; då jag vid 7 års ålder satt öfverst; och det hafver vext genom Syndafal: d. ä. Reflection, och fått form; men fordrar lif genom Religio med Intelligensens lif d. ä. Guds väsende; som är allt lif; men uti Jord ekler det Planetariska lifvet Organiskt ofrit såsom Elementerne och Instincten. Summa Intet positivt Syndafall; alt en Evolution. Homerus en Prophet så väl som Moses: en Schamaan Präst så väl som Luther; alt efter sin Art ekler grad af samma öfversinliga Guda lifs process. Lefvande Ideer ekler Ord i form – finnes, men Inga Andar med Subjectivitet; intet dödt; Ingen Materie, Ingen Personlighet förutan Gud och den Han sendt hafver men de 3 äro Ett.

Jag hafver försökt tydligöra alt detta uti 12 Paradoxer, 5 Hypotheser och 21 Antropologiska & Theologiska Theser; Motiverade och Bevisade af

1: Omedelbar Instinct Tenka d. ä. Åskådlig Reflection

2 Naturvettenskaplig Erfarenhet d. ä. Bildning

3 Omedelbar Tradition och Logos d. ä. Gudomlig Uppenbarelse. Eljest blifver alt Secterism och Strid.

Ingen Hegelian kan blifva Poet

Intygar C. H. S:n

10

20

30

40

50